

siges at være blevet tilfredsstillet, eftersom ogsaa det nu foreliggende Lovforslag er mit eget Forslag.

Det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) har faaet en ny Idé, som han mener bør finde Udtryk, inden Lovforslaget endelig vedtages, en Idé, som gaar ud paa at ændre Sporordningen saaledes, at Kørselslængden fra Havnen til Godsbanegaarden bliver meget kortere end efter Forslag M. Denne Tanke har det ærede Medlem ved Samtale med Kontorchefen i Baneafdelingen faaet styrket, idet han har faaet det Indtryk, at den ikke paa Forhaand kan siges at være uigennemførlig, medens jeg dog forstod, at vedkommende Kontorchef heller ikke ubetinget havde erklæret den for gennemførlig. En saadan Tanke fortjener selvfølgelig en grundig Overvejelse. Det vilde være særdeles ønskeligt, om det Formaal, det ærede Medlem mener at kunne naa med denne Ændring, vilde kunne naas, men det forekommer mig, at det vilde være en Fare for Sagens Gang, om man nu paa ny indenfor et Udvalg vilde give sig til at beskæftige sig med tekniske Enkeltheder ved denne Sag. Jeg tilsiger det ærede Medlem, at hans Plan, som alle hans Planer, skal blive underkastet den mest omhyggelige Drøftelse; der skal blive arbejdet af yderste Evne for at optage deraf, hvad der er brugbart, men det forekommer mig urigtigt at opholde Sagens videre Gang ved nu paa ny at give sig til at anstille tekniske Undersøgelser, selv om de som denne maatte have megen Interesse. Det ærede Medlems Tanke er ingenlunde dermed faldet til Jorden. For saa vidt den kan gennemføres, vil det være særdeles rimeligt og let paa et noget senere Stadium at fremkomme med Henvendelse til Rigsdagen om at bevilge den fornødne Ændring i Planen. Jeg vil derfor meget henstille til det ærede Medlem at give Afkald paa en Udvalgsbehandling af dette Spørgsmaal og nøjes med at faa Planen bearbejdet og saa vidt muligt optaget i Projektet, naar det skal føres igennem. Det ærede Medlem omtalte Lovforslagets § 3, som giver Ministeren for offentlige Arbejder Bemyndigelse til at bestemme, naar og i hvilket Omfang de Arealer, som bliver ledige, skal bortsalges. Jeg har flere Gange tidligere udtalt, at jeg ikke har nogen særlig Interesse i denne Paragraf. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at den Jord neppe skal sælges, og for saa vidt har jeg ikke noget imod den Tanke, det ærede Medlem her fremsætter.

Det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) og det ærede Medlem for Randers Landkreds (Gerud Jensen) pegede paa Nødvendigheden af, at man ved Ordningen af Banegaardsforholdene i Aarhus tog et rimeligt Hensyn til Spørgsmaalet om en Færgeforbindelse mellem Sjælland og Jylland. Overfor disse Bemærkninger vil jeg hævde, at det ubetinget beror paa en Misforstaaelse, naar man har ment, at den Hammerichske Plan skulde byde en bedre Mulighed for Anlæg af Færgelejer i Aarhus end den Plan, som nu foreligger. Forholdet er tværtimod ganske omvendt. Man vil ikke, saaledes som det har været forudsat i den Hammerichske Plan, kunne føre Færgerne ind i Nordhavnen og der faa en passende Anlægsplads for dem. Den mest rationelle Ordning af dette Spørgsmaal vilde utvivlsomt være at lægge Færgehavnen mod Syd, ikke en Gang i den nuværende Sydhavn, men Syd for denne igen. Hvis man gør det, vil man faa en aldeles ideel Sporforbindelse mellem Færgerne og den Godsbanegaard, der foreslaas anlagt i Mølleengen.

Det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) paastod, at dette ikke er en endelig Ordning. Jeg synes, at det ærede Medlem har Uret, idet det er første Del af en endelig Ordning. (Afbrydelse af J. Andersen). Det er, hvad man i Øjeblikket kan gennemføre. Naar jeg har stillet Forslag om at gennemføre første Del af en endelig Ordning, er det selvfølgelig ikke, fordi jeg ikke vilde have en endelig Ordning, men ud fra en fuldkommen rigtig og uimodsigelig Forvisning om, at mere kan der i Øjeblikket ikke gennemføres. Jeg synes ogsaa, at det maa faa Betydning i denne Sag, at i Øjeblikket kan der ikke gennemføres mere, end jeg har foreslaaet i Ændringsforslaget. Saa kom det ærede Medlem tilbage til de Tal, han havde anført i Fjor, og sagde, at det gjaldt om at faa konstateret, hvem der har Ret. Jeg er aldeles ikke enig med det ærede Medlem deri; thi saadant noget faar man aldrig konstateret. Navnlig tror jeg ikke, det vil lykkes mig at faa det konstateret overfor det ærede Medlem. Det ærede Medlem var tilfreds med, at jeg i Fjor havde givet ham Ret med Hensyn til et Beløb paa 100,000 Kr. Dermed forholder det sig saaledes, at der skulde anvendes 100,000 Kr. til Indførelse af et tredje Spor Viby—Aarhus. Men det var i det oprindelige Regeringsforslag forudsat, at naar dette blev vedtaget tilstrækkelig tidligt, vilde man kunne afholde